

DÝRARI AT LESA Í BRETLANDI

Studentar, sum byrja á teimum lærðu háskúlunum í Bretlandi um heystið í 2012, skulu rinda munandi stórri lestrargjald enn tey, sum eru byrjað fyrr. Hækkingin er tó bara galdandi fyri 47 av teimum 123 lærðu háskúlunum. Millum teirra, sum fara krevja meiri pengar frá teimum lesandi, eru Oxford og Cambridge.

Studentarnir hava mótmælt, at tað verður dýrari hjá summum at lesa, men til fánýtis. Teir vísa á, at stjórnin hevur sagt seg virka fyri, at ungfolk úr minni múgvandi heimum skulu hava møguleikar at fara undir longri útbúgvingar. Hetta hevur stjórnin tikið til sín, og hon bjóðar nú teimum lesandi at taka lán til at rinda lestrargjaldið við. Lánið skulu tey ikki rinda aftur, fyrr enn ársinntøka teirra fer upp um 21.000 pund.

SVENSK BØRN SKULU LÆRA KINESISKT

Áðrenn 10 ár eru farin, skulu allir fólkaskúlarnir í Svøríki bjóða sínum næmingum frálæru í kinesiskum. Tað sigur svenski kenslumálaráðharrin, Jan Björklund, við blaðið Dagens Industri. Sambært ráðharranum er hetta neyðugt fyri at bota um kappingarførið hjá svium.

– Eg fari at virka fyri, at Svøríki verður tað fyrsta landið í Evropa, sum bjóðar frálæru í kinesiskum í øllum fólkaskúlunum, sigur Jan Björklund við blaðið. Ráðharrin sigur, at tað eru ikki øll í vinnulívinum, sum tosa enskt. Nógv virkseimi er flutt úr Evropa til Kina, og úr einum búskapar- og vinnuligum sjónarhorni er kinesiskt vordíð týðningarmeiri enn franskt og spanskt, sigur hann.

Enskt er tað fremmenda málið, sum fyllir mest í teimum svensku skúlunum. Síðani koma spanskt, týskt og franskt.

MYNDIR : BIRGIR WAAG HØGNESEN

Fekk lamb fyri høsnarhúsið

Agnar Nielsen í Vestmanna hevur smíðað eitt sjáldsamt høsnarhús, sum hønur og hani trívast væl í

Randi Jacobsen

Áður hevur Sgnar Nielsen smíðað hús til kaninirnar hjá abbaðørnunum, og tá hevur fyrmyndin oftast verið húsini, sum børnini búðu í.

Fleiri ferðir tosaði bóndakonan Inni á Leiti í Vestmanna við Agnar Nielsen og bað hann gera sær eitt høsnarhús.

– Eg veit ikki, men eg fekk ikki tikið meg saman. Eina ferð, hon spurdi, segði eg til stuttleikar, at um eg fekk eitt lamb, skuldi hon fáa høsnarhúsið afturfyri, sigur Agnar Nielsen.

So kom heystið, og bóndakonan ringdi og bað hann koma eftir lambinum.

– Eg segði, at eg skuldi ikki hava nakað lamb, men hon segði, at hon hevði lovað mær eitt lams, og eg skuldi koma eftir tí.

Hjá Agnar Nielsen var tá ikki annað at gera enn at fara undir arbeiðið. Bóndakonan hevði fingið plátur frá einum byggimeistara. Tær vóru skornar til, og Arnar Nielsen brúkti pláturnar, sum tær vóru. Tí bleiv høsnarhúsið nokkso stórt.

Eitt listarverk

Hann átti eiutt vindeyga at seta í húsið, og hann valdi at gera ein kvist at seta vindeyga í.

– Húsið sá nokkso bert út, og eg fann tí uppá at mála vindeygu við gardinum og øllum á húsið.

Agnar Nielsen nevni einki um, hvussu nógvar tímar hann brúkti um at gera húsið. Áðrenn hann byrjaði, segði hann við bóndakonuna, at hann fór bara at smíða teir dagarnar, tá ið ikki var veður at fara á flot.

– Bóndakonan hevur fingið fimm hønur og ein hana úr Havn, og tey

trívast væl í húsinum. Høurnar verpa væl, sigur Agnar Nielsen.

Tey seinasu nógvu árinu hevur Agnar Nielsen róð út. Tá ið hann fór frá fyri aldur, keypti hann sær ein hálvlidnan bát úr Noregi og setti hann í stand.

– Hesa tíðina á árinum er tað kalvi, sum eg royni eftir, um heystið er tað hemari. Eg trívist væl á sjónum og ætlai mær at halda fram, so leingi eg havi heilsuna, sigur Agnar Nielsen.